

Z historie kapličky ve Vesci

Kaplička ve Vesci stojí uprostřed vesnice nedaleko budovy místní školy. Vedle kapličky je socha sv. Jana Nepomuckého od žernovského sochaře Zemana ? z roku.....

Kaplička byla postavena zásluhou zbožných občanů někdy na konci 80. let předminulého 19. století. Stojí tedy ve Vesci už nejméně 116 až 120 roků. Obraz Anděla Strážce, kterému byla kaplička zasvěcena, byl pořízen osadníky veseckými v roce 1890 a sloužíval jako oltář. Tenkrát byl zakoupen za 600 korun.

V kapličce bývala sloužena zejména poutní mše, kdy sem docházivalo procesí z Kostelních Louček. Staří pamětníci říkají, že se přímo v kapličce vykonávalo několik svatebních obřadů. S jistotou je doloženo, že zde uzavřeli církevní sňatek manželé Anna a Stanislav Maryškovi z Vesce čp.24, a to v roce 1921.

Vzácný originál olejového obrazu Anděla Strážce zhruba před 25 léty náhle tajemně zmizel. Z kapličky jej vyřízl a odnesl neznámý zloděj, který jej možná dobře zpeněžil. Nejen vnitřek kapličky, ale celá stavba začala potom dost rychle chátrat, zvláště když se stala doménou různých nenechavců z řad dětí a mládeže.

Nutno dodat, že na kapličce byla po celou dobu její existence také malá nástřešní zvonička se zvonem, tedy zvonice. Kronika vypráví, že původní vesecký zvonek býval zavěšen pouze na mohutném kaštanu, který rostl v místech někde před pozdější kapličkou. Zvoníkem tehdy býval Josef Trakal (nar. 1844) z čp. 13 (naproti kapličce) a předtím ještě zvonívali i jeho rodiče. Proto se tady také přezdívalo „u Trakalů zvonických“.

V novější době zvonívala paní Aloisie Hušková z čp. 10. Poslední dobou, nežli se zvon ve Vesci nadobro odmlčel, zvonívalo se tady už jen při úmrtí místních občanů, tzv. umíráček. Dříve se ale pravidelně vždycky ve 12 hodin odzvánělo poledne a každý navečer také klekání (modlení). Vesecký zvon jsme slyšeli naposledy v roce 1970.

Při úmrtí se první den odzvonila smrt (zmíněný umíráček) a potom každý den až do pohřbu se po poledním zvonění vyzváněla „hrana“. V den pohřbu se zvonilo tak dlouho, pokud se pohřební průvod nedostal od domu smutku až na místní vesecký hřbitov.

Zvonu se někdy užívalo i k dalším účelům. Zvonilo se při poutních nebo posvícenských bohoslužbách, na které zvonek sezváněl věřící, ale poskytoval službu i vyhlásováním poplachu při požárech a při živelních pohromách. Za války měl ohlašovat i nebezpečí leteckého útoku. Mezi málo známé použití zvonu patřil starodávňý zvyk, že se zvonívalo proti blížícímu se krupobití a proti hromobití.

Vesecký zvon na kapličce jsme mohli slyšet naposledy v roce 1970. Od té doby mlčel, zvonit se přestalo, protože hrozilo nebezpečí spadnutí zvonu, když trámoví, kde byl zavěšen, notně zchátralo. Nakonec byl sejmut a uložen, aby nedošlo k nenadálému neštěstí, když různí nenechavci vlézali do kapličky a prováděli tady své rejdy. A tak kaplička dále chátrala. Vnitřní vybavení bylo poničeno, okna vytlučena, dveře rozlámány. Střechou dovnitř zatékalo, vazba i celá věžička (zvonička) ztrouchnivěly, stěny poryla plíseň... Kolem chodili turisté, nahlédli do kapličky a s hrůzou se odvraceli, jak byla zničena.

Konečně došlo ke generální opravě, k zavěšení zvonu, který se uvádí do chodu pomocí elektřiny